

kan være en Form for mindelig Afgørelse, som kan og bør bruges, naar tiltalte, som man jo gerne kan kalde ham, er villig til at tage derimod, men er han det ikke, har han Krav paa at faa Dom og skal ikke nøjes med en Afgørelse efter Domme-rens Forgodtbefindende, thi andet er en Advarsel, der ikke kan appelleres, jo ikke.

Hermed har jeg gennemgaaet de fleste og de vigtigste af de Punkter, hvor vi foreslaa at føre Forslaget tilbage, og skal alt- saa tillade mig hermed at anbefale disse vore Ændringer, dels i Betænkningen, dels den ene uden for Betænkningen til det høje Tings Velvillie. Med Hensyn til de Forslag, der ere stillede af en Del Med- lemmer uden for Betænkningen, og hvoraf en Del falde ind under mit Omraade, skal jeg paa dette Trin af Sagen ganske hen- holde mig til de Ytringer, der fremkom fra min ærede Sidemand (Krabbe).

Poul Rasmusen: Jeg skal paa det nærværende Tidspunkt indskrænke mig til at henvise til det af mig i Betænkningen anførte, og jeg skal i Henhold til de der fremhævede Grunde anbefale, at man ikke modsætter sig Vedtagelsen af de af Ud- valget stillede Ændringsforslag. I øvrigt vil jeg reservere mig min Ket til eventuelt ved senere Lejlighed at komme ind paa Hovedprincipperne i den foreliggende Re- form, dersom noget saadant ved den frem- tidige Udvikling skulde vise sig ønskeligt.

Sveistrup: Som de ærede Herrer ville have set, findes der paa et særligt Blad uden for Betænkningen omdelt en Del Ændringsforslag, som fremsættes af 14 Medlemmer af dette Ting. Indholdet af disse Ændringsforslag staar i en vis For- bindelse med de Bemærkninger, som jeg fremførte ved denne Sags første Behand- ling her i Tinget. Det er dog ikke saa- ledes at forstaa, at hvis disse Ændrings- forslag skulde finde det høje Tings Bil- ligelse og blive vedtagne her, saa var der- med det udtømt, som jeg fremførte ved denne Sags første Behandling. Et af Ho- vedpunkterne, som jeg drog frem, var Øn- sket om Adgangen til en hurtigere Rets- forfølgning ved Inkassation af Fordringer, som ikke omtvistet. Der er jo andetsteds et Institut, som kan kaldes Maningsinstitut, og som synes at gøre god Fyldest. Jeg har, efter at jeg har fremsat disse Tanker, haft Brev fra et Medlem af den tyske Rigsdag, som meddelte mig, at han havde drøftet dette Instituts Nytte med forskel- lige juridiske og politiske Kapaciteter der-

nede, og at de vare enige om, at det var et Institut, hvis Værdi *der* havde staaet sin Prøve. Naar jeg ikke har stillet For- slag om Indførelse af eller, som man ogsaa kunde sige, om Genopfriskning under mere moderne Former af dette Institut, da er Grunden paa ingen Maade den, at jeg nu skulde nære en mindre rodfæstet Overbevisning om dette Instituts Fortræffe- lighed, end jeg nærede, den Gang jeg ud- talte mig ved denne Sags første Behand- ling, men Grunden er alene den, at jeg ikke paa dette fremskredne Stadium af denne Lovs Forhandling turde fremlægge Forslag til et helt nyt Afsnit, og ogsaa den, at jeg vel ikke turde tiltro mig selv den tilstrækkelige formelle Dygtighed til at affatte et saadant Afsnit.

Det andet Hovedpunkt, som jeg den Gang drog frem, var Ønskeligheden af i langt videre Omfang, end det nu sker, at faa Adgang til at faa Dom eller Forlig fuldbyrdet paa en billigere og lettere og for alle de interesserede Parter heldigere Maade, end det nu sker. Ogsaa i denne Henseende kan man jo paaberaabe sig Nabostaten Tyskland som Forbillede, og jeg tror, at *der* har dette Institut ogsaa bestaaet sin Prøve. Noget af det, jeg da tog til Orde for, findes under Ændrings- forslag Nr. 7 paa det omdelte Blad, men jeg vil dog sige, at det er kun et be- skedent Stykke af den Reform, som paa dette Omraade kunde være ønskelig, som jeg har dristet mig til at fremføre, og som jeg har ment uden for store Vanske- ligheder kunde føjes ind i Lovforslagets Ramme.

Efter disse mere almindelige Bemærk- ninger skal jeg gaa over til en Gennem- gang af de enkelte Ændringsforslag. Som ærede Medlemmer ville se, har jeg jo efter hvert Ændringsforslag ganske kort givet en Begrundelse af det, og for øvrigt er en Begrundelse af Ændringsforslagene i Virkeligheden ogsaa indeholdt i, hvad jeg sagde ved denne Sags første Behandling. Men da det, som bekendt, ikke er noget stort Antal Medlemmer her i Tinget, som høre, hvad der bliver sagt, og da det vel heller ikke er saa forskrækkelig mange, som bag efter læse det i Rigsdagstidenden, tør jeg ikke gaa ud fra, at det, jeg ved denne Sags første Behandling udtalte om dette Emne, i dette Øjeblik skulde være nær- værende for mine ærede Tilhørere, og jeg vil derfor, idet jeg Punkt for Punkt gen- nemgaaer Ændringsforslagene, i Korthed søge at gøre Rede for, hvad der er Be- grundelsen af disse.